

[Eva Møller]

sammenligner os med, så har vi ikke de samme muligheder for danske skolebørn, som man har for udenlandske skolebørn. Vi er også tilfredse med det, fordi vi ellers ikke ville have fundet, at der var indre sammenhæng i lovforslaget.

Vi ønsker på en række felter at give flere timer til eleverne, og det må jo så også afspejle sig i den vejledende timeplan. Jeg tænker her på, at vi går ind for en tidligere sprogstart, engelsk i 4. klasse, og det betyder også, at der i det samlede skoleforløb skal gives flere engelsktimer, og ikke blot at det nuværende antal engelsktimer skal spredes ud over en længere årrække.

Vi er tilfredse med muligheden for, at man kan få tre fremmedsprog i folkeskolen. Vi havde gerne set en fuldstændig ligestilling mellem tysk og fransk, men erkender, at det kan vi økonomisk set ikke få igennem. Derfor finder vi den foreslåede løsning med tysk som det generelle andet fremmedsprog, men med en mulighed for fransk, som en tilfredsstillende løsning.

Vi er glade for, at man giver en mulighed for det kreative fag musik i endnu et år. Og vi tror, at det specielt for pigerne vil betyde, at de får en bedre indgangsvinkel til fysik, kemi og biologi, at man indfører faget natur/teknik på 3. og 4. klassetrin.

Vi er helt tilfredse med præciseringerne af fagligheden og med præciseringen af, at folkeskolen skal give udfordringer og udviklingsmuligheder for alle børn, både de bogligt stærke og de bogligt svage, hvorfor vi også fuldt og helt kan gå ind for, at der skal være to undervisningsmål i folkeskolen, at den enkelte elev selv vælger, hvilket undervisningsmål han eller hun vil have, at man har mulighed for at vælge om, hvis man fortryder, og at eksamen, prøven, afsluttende naturligvis skal afspejle det undervisningsmål, eleven har haft, og dermed ikke være fælles for de to undervisningsmål.

Vi mener også, at det er alle menneskers ret, at de får deres arbejde bedømt, og vi finder det derfor rigtig, at der ikke blot finder interne evalueringer sted i form af samtaler mellem lærere, elever og forældre, men at der også finder evalueringer sted i form af karaktergivning både i det daglige og ved afslutningen af et folkeskoleforløb.

Jeg har nu nævnt nogle af de vigtigste ting, dog har jeg ikke kunnet nå decentraliseringen, som vi også finder god, og jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti ser frem til et positivt og aktivt arbejde om folkeskolen både i udvalget og i debatten i løbet af sommeren.

Anders Mølgaard (V):

Som de tidligere ordførere vil jeg også af hensyn til tiden nøjes med at bruge den brede pensel.

Jeg tror, der til alle tider og i alle kulturer har eksisteret et siamesisk tvillingeforhold mellem et givent samfundets udviklingsniveau og de krav, som samfundet stiller til lære- og uddannelsesprocesserne. Det er indlysende, at skolens primære opgave er at give kommende generationer en solid og stærk bagage, så flest muligt har optimale muligheder for at klare de udfordringer, de vil møde på vandringer på livets landevej.

Derfor finder jeg, det er naturligt, at vi starter med at tage bestik af, hvad det er for en fremtid, vi er på vej ind i, samtidig med at vi gør os klart, hvilke universelle værdier vi som folk i fremtiden skal lægge vægt på.

Når vi skal diskutere ny skolelov, er det efter min mening centralt, at vi tager udgangspunkt i det faktum, at moder jord krymper dag for dag. Vi lever i en verden, som til stadighed bliver mere international, vores fælles afhængighed er tiltagende, vi er på vej mod et stærkt globalt skæbnefællesskab. Parametrene er mange: nye informations- og kommunikationsteknologier, nye transportsystemer, øget verdenshandel, øget internationalt samarbejde om miljø- og sikkerhedsproblemer, ja, parametrene er som sagt mange.

Set i lyset af denne udvikling er det glædeligt, at undervisningsministeren nu foreslår at fremrykke engelsk i folkeskolen. Det er også positivt, at lovforslaget åbner op for, at kommunerne kan tilbyde børnene fransk fra 6. til 10. klasse.

Den stigende internationalisering stiller efter min mening et dobbeltsidigt krav. På den ene side er det indlysende, at behovet for sprogkundskaber og behovet for viden om andre kulturer og samfund stiger, men samtidig er det en forudsætning for at kunne møde verden med et åbent sind, at man som enkeltperson og folk er fortrolig med sine egne rødder